

TERAPIA METODĄ INTEGRACJI SENSORYCZNEJ

Wybrane objawy zaburzeń z zakresu integracji sensorycznej

Dziecko:

- ma słabą równowagę, często potyka się, przewraca,
- unika zabaw związanych z brudzeniem rąk,
- ma opóźniony rozwój mowy,
- ma problemy z utrzymaniem uwagi nad zadaniem, nie doprowadza czynności do końca,
- ma słabą koordynację ruchową (np.: słabo wycina, rysuje),
- jest wyjątkowo wrażliwe na bodźce (np. zatyka uszy, gdy słyszy jakiś dźwięk),
- ma obniżoną wrażliwość na bodźce (np. nie zwraca uwagi na zimno, ból),
- szybko się męczy,
- jest stale w ruchu (biega, kręci się, skacze, huśta się),
- ma kłopoty z umiejętnościami samoobsługowymi (jedzenie posiłków, ubieranie się itp.),
- ma kłopoty z opanowaniem technik szkolnych (pisanie, czytanie, liczenie – dot. Dzieci powyżej 7 roku życia),
- nie lubi zabaw ruchowych, gier sportowych,
- miewa odruch wymiotny podczas spożywania niektórych pokarmów,
- chodzi na palcach,
- niechętnie dotyka zabawek i innych przedmiotów,
- nie lubi mycia twarzy, włosów, uszu,
- nie lubi obcinania paznokci, włosów,
- ma chorobę łokcocyjną,
- nie lubi określonych tkanin ubraniowych (np. wełna),
- nie ma ustalonej dominacji ręki (dotyczy dzieci powyżej 4 roku życia),
- ma nienaturalny lęk przed wysokością, ruchem, upadkiem,
- podczas zajęć stołkowych (np. odrabianie lekcji) często podpira głowę,
- ma problem z nauczaniem się nowych zadań ruchowych (np. jazda na rowerze),
- nieprawidłowo chwytá kredę, długopis,
- preferuje siedzący tryb życia (np. oglądanie TV, gry na komputerze),
- niechętnie podejmuje się nowych zadań (np. ruchowych),
- ma trudności z naśladowaniem ruchów.

Integracja sensoryczna to proces neurologiczny organizujący wrażenia płynące ze wszystkich zmysłów w taki sposób by mogły być użyte do celowego działania. W procesie tym informacje otrzymane ze wszystkich zmysłów mózg segreguje, rozpoznaje, interpretuje, łączy ze sobą i wcześniejszymi doświadczeniami odpowiadając na wymagania płynące ze środowiska. Dzięki temu dzieci rozwijają się prawidłowo.

Metoda i integracji sensorycznej przeznaczona jest przede wszystkim dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym o prawidłowym rozwoju, które doświadczają problemów w codziennym funkcjonowaniu. Adresatami metody są także dzieci z mózgowym porażeniem, z niepełnosprawnością intelektualną (autyzm, zespół Downa, zespół Aspergera i wiele innych).

Terapia integracji sensorycznej ma postać „naukowej zabawy”, w której dziecko, np. tocząc się w beczce, huśtając na platformie bawi się i uczy jednocześnie.

Podczas terapii dziecko nie ćwiczy konkretnych umiejętności lecz poprawiając integrację sensoryczną wzmacnia procesy nerwowe leżące u podstaw tych umiejętności. A umiejętności te pojawiają się w sposób naturalny jako konsekwencja poprawy funkcjonowania ośrodkowego układu nerwowego.

Głównym zadaniem tej terapii jest dostarczenie kontrolowanej ilości bodźców sensorycznych poprzez różnorodne ćwiczenia.

Z problemów z zakresu integracji sensorycznej dzieci nie wyrosną. One będą rosły razem z nimi. Dlatego tak ważne jest ich wczesne zdiagnozowanie i objęcie terapią SI.

